

OBSAH

CHVÁLA ZA ODVAHU (prof. Josef Šmajš) 7

I. ÚVOD 17

II. ZÁKLADNÍ VÝCHODISKA 36

Chaotická doba 36

Rozumíme obecným souvislostem asi jako bakterie? 44

Svobodu neomezeně foukat si vzít nedáme! 50

Stane se náš druh obětí příliš výhodného adaptivního znaku? 54

Volání po konsilienci aneb postmoderně navzdory 59

III. JE VÍRA V BOHA NADĚJÍ, ČI SPÍŠE HROZBOU? 67

Bůh je pramenem každé pravdy, církev naší matkou 70

Člověk získává nepřiměřený hodnotový status 72

Velký řetězec bytí versus velký evoluční strom 77

I řekl Bůh člověku aneb tak trochu jiná exegeze 83

Zákon Boží a zákon přirozený coby cesta života a pravdy 87

Zbývá Kristus 98

Jedině člověk je na Zemi *někdo* 103

Hranice morálního vedou jinudy 107

Kabát bližší než košile 121

IV. JE SNAD VÍRA PŘIROZENÝM PSYCHOBIOLOGICKÝM JEVEM? 124

Sociální pud nás vede k akceptaci skupinových výkladů 126

Doba osová a vědomí smrti 131

Smrt je pro člověka neakceptovatelnou absurditou 137

Kudy k životu věčnému? Skulinou ve vědomí přeci! 146

Pud sebezáchovy „ohýbá“ lidské myšlení směrem k víře 150

Hebrejský Bůh žádnou skulinu nenabízí 157

Můžeme Boha považovat za vědeckou hypotézu? 160

V. DOBRODRUŽSTVÍ KAUZALITY	163
Jsme stále jen cromagnonci	164
<i>Intra muros</i>	172
Uhranutí Platónem	180
Bůh se rozhodl povznést všechny lidi k účasti na božském životě	190
Jak západní kultura k antropocentrickému klamu přišla?	208
<i>Ignorantia iuris non excusat</i>	215
Jak daleko doplujeme?	227
VI. ROZETNE FILOSOFIE GORDICKÝ UZEL, KTERÝ KDYSI SAMA VÁZALA?	232
<i>Úkolem filosofie je pochopit to, co jest</i>	232
Od antropocentrické <i>filodoxie</i> po biofilní filosofii	246
Hozenou <i>evolučněontologickou</i> rukavici je třeba zvednout	252
VII. ZAČÍNÁ DRUHÁ DOBA OSOVÁ	262
VIII. LASKAVÝ ČTENÁŘ PROMINE	278
IX. ZÁVĚR VE STÍNU PYRAMIDY	287
X. SLOVNÍK MÉNĚ ZNÁMÝCH CIZÍCH SLOV A POJMŮ	301
XI. DOPORUČENÁ LITERATURA	306
O AUTOROVÍ	311